Personaleblad | Aabenraa Kommune | **December 2012** | **Nr. 20**

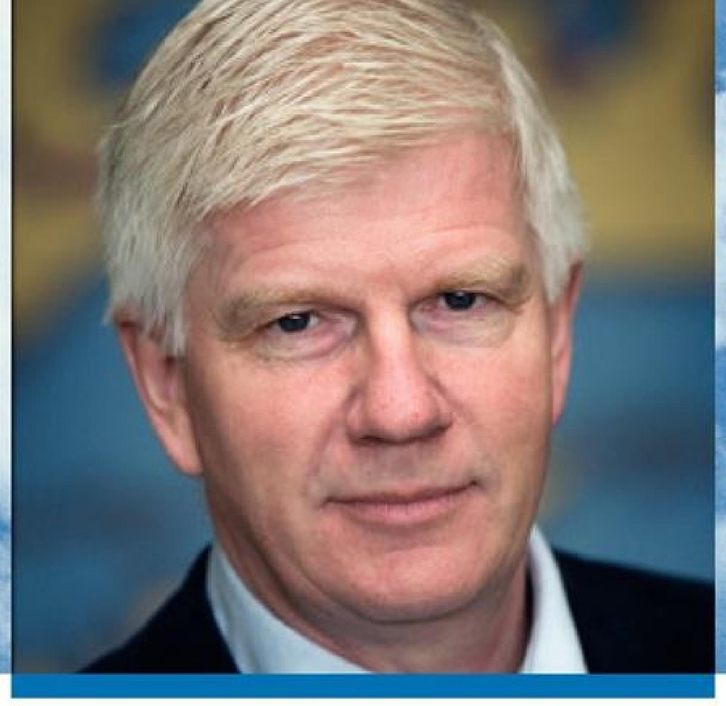
Aabenraa Kommune

Aabne linjer

Autismecenter Syd ta'r springet over grænsen

Vi bryder grænser

I dette nummer af Aabne linjer er der flere gode eksempler på, hvordan det lykkes medarbejdere ved Aabenraa Kommune at bryde grænser.

Mest oplagt er pendlerne, der bor i Tyskland og krydser landegrænsen for at komme på arbejde. Det grænseoverskridende samarbejde, hvor medarbejdere ved autismecentret holder foredrag, danner netværk og opnår ny inspiration sammen med kolleger syd for grænsen, er et lige så oplagt eksempel. Men medarbejderen, der konstaterer, at der mangler en matematikbog til børnehaveklassen og derefter skriver én, bryder også grænser ved at tænke ud af boksen, få en god idé, finde de rette samarbejdspartnere og derefter forfølge ideen.

Nogle tror måske, at det er særligt skarpe hjerner, der tænker nye tanker og dermed kan være med til at bryde grænser. Men alle fagligt dygtige medarbejdere, der kender deres arbejdsopgaver til bunds, kan få øje på, hvor tingene kan gøres bedre og mere effektivt. De er med andre ord i stand til at være innovative. Og her betyder det ikke noget, hvilken titel eller alder man har.

Det er i disse år blevet virkelig vigtigt at tænke nye tanker og finde nye måder at gøre tingene på. Det er det, fordi fremtiden i kølvandet på finanskrisen byder på nul-vækst i kommunerne, givet vis så langt øjet rækker. Og samtidig slækkes der ikke nødvendigvis på kravene til velfærden. Derfor skal vi alle være med til at få smarte ideer, som kan være med til at løse de kommunale opgaver.

Innovation er et fint ord, men det kan direkte oversættes med fornyelse eller forandring. Innovation behøver altså ikke være noget med, at man skal opfinde noget, der aldrig er set før. Det kan godt være små forandringer. Kan man for eksempel ændre en arbejdsgang, så tingene glider lettere, eller så der kan frigøres ressourcer til andre opgaver, er man innovativ. Det vil jeg opfordre os alle til at have fokus på.

Jeg håber, nogle af de grænseoverskridende artikler i dette nummer af Aabne linjer kan inspirere til at tænke nye tanker.

God fornøjelse med læsningen.

Niels Johannesen
kommunaldirektør

Aabne linjer

Udgiver
Aabenraa Kommune
Skelbækvej 2
6200 Aabenraa
Tlf. 7376 7676
www.aabenraa.dk

Ansvarshavende redaktør
Kommunaldirektør Niels Johannesen

Redaktion
Skoleleder Karsten Hansen,
Høje Kolstrup Skole
Assistent Sanne Jacobsen,
Sekretariatet Kultur & Borgerservice
IT-medarbejder Egon Madsen,
Arbejdsmarked & Social
Administrativ medarbejder Joan I. Lundgren,
Aabenraa Brand & Redning
Afdelingschef Lars Harding Hansen,
Ledelses- og Sundhedssekretariatet
Kommunikationsmedarbejder Rie Nielsen,
Sekretariat & Udvikling
Kommunikationsmedarbejder Dorthe Lindahl,
Sekretariat & Udvikling

Kontakt redaktionen
kommunikation@aabenraa.dk

Oplag: 4500

Layout og tryk: Strandbygaard Grafisk

Forside
Pædagog og fagkoordinator Tina Sørensen fra Autismecenter Syd er sprunget ud i at holde foredrag for tyske fagkolleger, forældre og pårørende til mennesker med autisme.
Foto: Karin Riggelsen

Indhold

Leder
side 02

Banebrydende bog til børnehaveklassen
Work smarter – not harder
side 04-05

Ihærdighed skaffer penge
til kommunekassen
side 06

Grænsevandløb samler kolleger
side 07

Sammen er vi fantastiske
side 08-09

Over grænsen på job
side 10

De har skruet op for trivselsknappen
side 11

Han hjælper os med at holde på varmen
side 12

Farvel Aabenraa –
goddag Udbetaling Danmark
side 13

Ny administrativ organisation
Jubilæer
Skattejagt i Aabenraa Kommune
side 14-15

Det gør godt at gøre godt
side 16

Banebrydende bog til børnehaveklassen

Connie Nielsen bruger handskedukke-uglen Abacus i sin undervisning. Foto: Karin Riggelsen

Connie Nielsen er matematiklærer på Høje Kolstrup Skole. Hun har været med til at skrive Europas bedste skolebog 2012: Et matematiksystem for elever i børnehaveklassen. Prisen blev overrakt på bogmessen i Frankfurt i oktober.

Af: Rie Nielsen
og Christiane Friis-Madsen
(erhvervspraktikant)

En terning ruller over bordet. Tallet viser fire, og eleven løber hen og henter fire farvede tændstikker i en krukke. Derefter er det sidemakkerens tur til at slå med terningen og hente tændstikker. Sådan går det på skift, indtil Connie Nielsen siger stop og beder dem om at tælle, hvor mange tændstikker de har samlet i alt.

Leg og matematik forenes, når Connie Nielsen underviser i matematik i børnehaveklassen på Høje Kolstrup Skole.

Sammen med en kollega fra Augustenborg Skole har hun udarbejdet et matematiksystem, som både er enestående og så godt, at det i oktober vandt guldmedalje ved »Best European Schoolbook Awards 2012«.

Abacus er en ugle

Systemet hedder Abacus, og det er samtidig navnet på en gennemgående figur, en lille ugle, som er børnenes matematik-ven. Han hjælper dem blandt

Work smarter – not harder

Sekretær Alice Nielsen fra PPR har været med til at udvikle et særligt modul til Acadre. Det sparer blandt andet tid, fordi man ikke længere skal registrere sager to gange. Aabenraa Kommune er den første kommune, der benytter det færdige modul.

Af: Rie Nielsen

Nysgerrig og omstillingsparat. De to karaktertræk har drevet 61-årige Alice Nielsen gennem en proces med en smart udvikling på it-fronten i et samarbejde mellem ESDH-leverandøren Traen og PPR i Aabenraa Kommune. En proces, der har stået på gennem flere år.

Løsningen er et særligt BU-modul (børn og unge) til ESDH-systemet Acadre, der populært sagt integrerer et fagsystem med journaliseringsdelen. Det vil sige, at sagerne på PPR ikke længere både skal registreres i fagsystemet og journaliseres i Acadre.

BU-modulet tillader altså, at man benytter samtlige standardfunktioner i Acadre samtidig med, at der registreres BU-specifikke oplysninger som årsager, vurderinger og ydelser. Det er ikke set før. Og på baggrund af udviklingsarbejdet i Aabenraa Kommune er der potentiale i at udbrede systemet til andre sagsområder.

Hun kom fra den stråtækte

Alice Nielsen er den daglige bruger af modulet og med i et team på tre fra PPR, der har været med til at udvikle løsningen.

Hun betegner processen som spændende og interessant. Og det endda selv om hun først kom til at arbejde indgående med it efter kommunesammenlægningen i 2007.

– Man kan sige, at jeg kom fra den stråtækte, hvad it angår, fortæller Alice Nielsen.

– Jeg kom nemlig fra PPR i Grænsekommunerne, hvor vi frem til 2007 arbejdede med pen, papir, skrivemaskine, pc til tekstbehandling og en enkelt medarbejder-pc til deling til net og e-mail. Så det var noget af en udfordring at skulle arbejde med it som dagligt redskab.

– Men jeg var omstillingsparat og nysgerrig. Jeg ville dog ønske, at jeg havde stiftet bekendtskab med it langt før, smiler Alice Nielsen og fortæller, at

andet med at lære begreber som »større og mindre end« og hjælper de små elever med at finde skriveretningen, når de skal få svære 5- eller 6-taller ned på papir.

Det banebrydende ved Abacus er, at det er en matematikbog for børn i 0. klasse. For få år siden blev det obligatorisk, at børn i 0. klasse skal undervises i matematik.

– Og vi erfarede, at der simpelthen manglede et materiale, som kan vejlede underviserne. Børnehaveklasselærerne er som regel ikke uddannede lærere, men pædagoger. De fortalte, at de blev nødt til at finde noget hist og her, fordi der ikke var et materiale til 0. klasse, som dækkede deres behov fuldt ud. Men jeg og min kollega, som har skrevet bøger sammen før, havde så mange gode ideer, vi gerne ville give videre, så vi har skrevet en stor lærervejledning til systemet, forklarer Connie Nielsen.

Leg, læring og bevægelse

Matematik, leg, læring og bevægelse bliver kombineret ved hjælp af uglen Abacus, som Connie Nielsen har med i timen i form af en handskedukke.

Hun tager Abacus op og sætter ham på sin hånd. De skal lege legen »Abacus siger«. Han siger nu til eleverne:
– Vær stille.
Eleverne kigger på Abacus, men siger ingenting.
– Klap fire gange på hovedet.
Eleverne gør gerne alt, hvad han siger, så de klapper sig fire gange på hovedet.
Abacus siger:
– Klap i hænderne tre gange.
Eleverne er ivrige efter at gøre det godt og klapper tre gange, mens de tæller.
Abacus roser dem:
– Super flot, det er i gode til.

Trekvart år foran

For Connie Nielsen er der ingen tvivl om, at det rykker, når børnene får matematikken ind i kroppen på denne måde fra 0. klasse.

– Jeg har en 2. klasse nu, som jeg har haft matematik med fra 0. klasse. De er vilde med matematik og gode til det. Jeg kan lave prøver på dem, som man normalt bruger i 3. klasse. Så de er ca. trekvart år foran, vurderer Connie Nielsen.

Ud over, at det er godt for børnenes læring, har en taske-bog i matematik i 0. klasse flere positive betydninger.

– Jeg har altid syntes, det var synd, at børn, der begynder i skole, ikke skal have noget med hjem i deres fine nye tasker. Matematikbogen bliver samtidig et vigtigt bindeled mellem skole og hjem, hvor forældrene kan se og snakke med deres børn om, hvad de laver i skolen og inspirere dem til at lege matematik derhjemme, pointerer Connie Nielsen.

ELEVER I 0. OM MATEMATIK

Nicolai 6 år:
– Det er sjovt, når vi skal skrive tal. Og en gang fik vi lektier for, så vi skulle skrive nogle tal derhjemme.

Gustav 5 år:
– Vi får Abacus med hjem i en uge, hvor vi skal finde tal og tage billeder af det. Vi må også gerne tegne en tegning, men det skal være en flot tegning.

– Abacus er sjov, men nogen gange skør. Da jeg havde ham hjemme, fløj han op på lampen i køkkenet.

Alice Nielsen kom med egne ord fra »den stråtækte«, hvad it angår, da hun begyndte i PPR i den nye Aabenraa Kommune. Men hun tog det til sig, og nu har hun været med til at udvikle et it-modul. Foto: Karin Riggelsen

hun konstant suger ny it-viden til sig og for nylig afholdt et webinar om BU-modulet med PPR-chef Hans Jørn Søberg.

Efter webinaret har flere kommuner besøgt PPR for at se modulet og høre om erfaringerne.

Systemet sparer tid

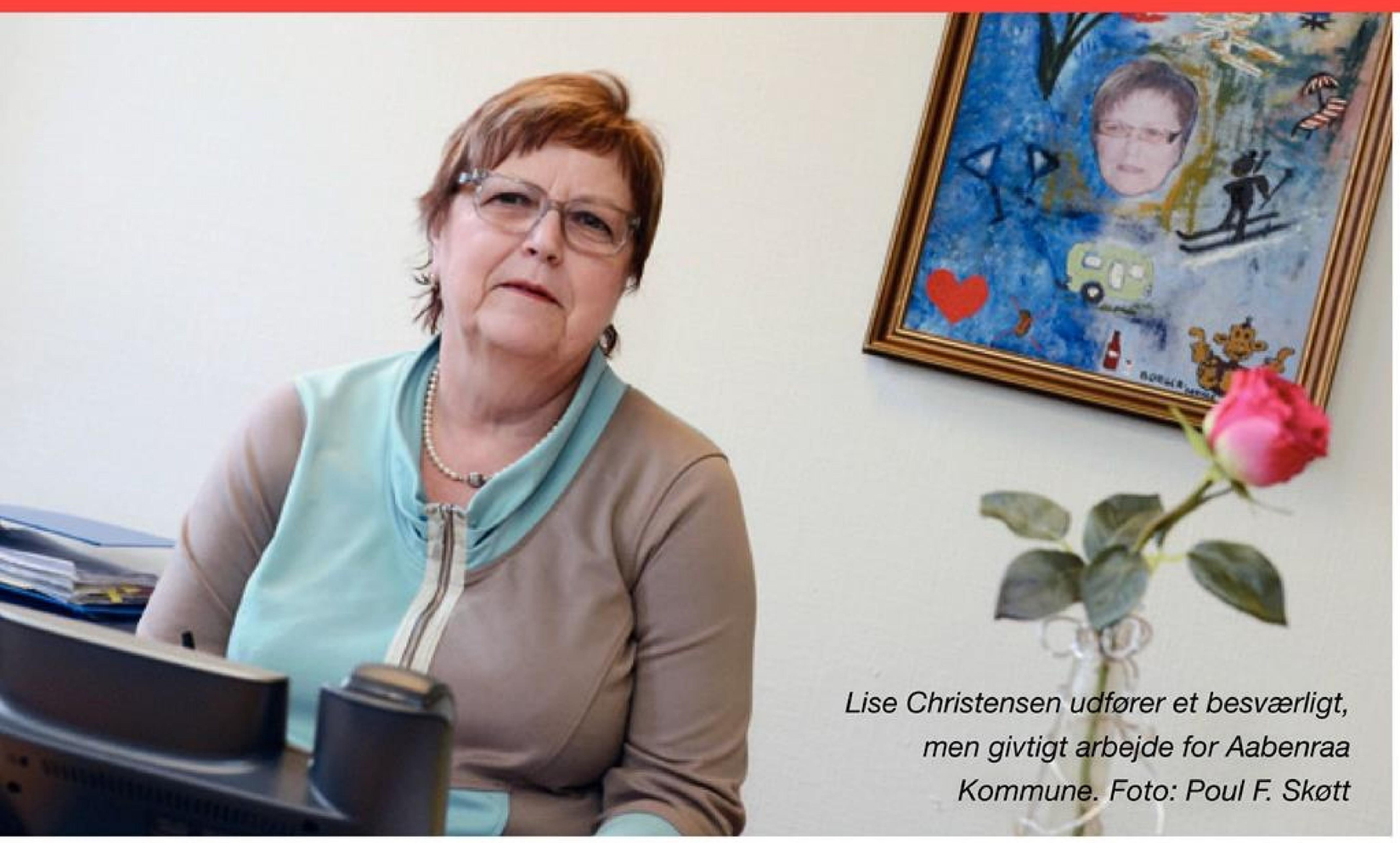
Udviklingsarbejdet foregik blandt andet ved, at Alice Nielsen og de to andre medarbejdere forsynede Traen med oplysninger om, hvilke elementer der skulle med for at få modulet til at fungere optimalt. Det blev blandt andet til særlige faneblade for eksempel med klientoplysninger. Med det nye modul er det også muligt at registrere rådgivning og konsulentbistand, som sjældent bliver til egentlige sager. Det blev ikke registreret tidligere, så nu kan medarbejderne bedre dokumentere, hvad de bruger al deres tid på.

– Gennem udviklingsarbejdet har jeg virkelig kunnet se fordele og tidsbesparende elementer. Tidligere var der to sekretærer i PPR. Nu har vi effektiviseret og kan nøjes med en. Det har betydet, at vi har kunnet undgå at reducere alt for meget i vores kerneydelser ved de budgetreduktioner, der har været på vores område, pointerer Alice Nielsen.

Fakta

Baggrunden for at indgå i udviklingsarbejdet var, at de fem kommuner, der blev den nye Aabenraa Kommune, benyttede fire forskellige fag- og ESDH-systemer. Det blev besluttet, at Traen skulle levere Acadre til den nye kommune, hvilket PPR-chef Hans Jørn Søberg benyttede som anledning til at gå i samarbejde med Traen om at udvikle BU-modulet.

Ihærdighed skaffer penge til kommunekassen

Lise Christensen udfører et besværligt, men givtigt arbejde for Aabenraa Kommune. Foto: Poul F. Skøtt

Lise Christensen fra Borgerservice har et særligt godt kendskab til EU-regler. Derfor har hun foreløbig skaffet 939.600 kroner i kommunekassen i refusion for EU-borgere, der bor i Danmark, men får pension fra et andet EU-land.

Af: Rie Nielsen

Hun er engageret, og så har hun ingen tålmodighed. Sådan karakteriserer kolleger Lise Christensen fra Borgerservice. Hun har været ansat i kommunen i 48 år, heraf de fleste på rådhuset i Bov, hvor hun beskæftigede sig med folkeregister og international sygesikring til de mange grænsependlere.

Nu sidder Lise Christensen i Borgerservice i Aabenraa og oplevede 5. november den glæde, at der gik 485.295 kroner ind på kommunens konto. Flere er endda på vej. Nemlig 454.305 kroner. Det er penge, hun har været med til at skaffe for perioden 2010 til nu. Det har hun i kraft af sin ihærdighed og sit store kendskab til international sygesikring og EU-lovgivningen.

Pengene stammer fra refusion, som Lise Christensen har hentet for Aabenraa Kommune i Tyskland eller andre EU-lande. Refusion, som Aabenraa Kommune har ret til at kræve for EU-borgere, der bor i Danmark, men som får deres indtægt fra et andet EU-land enten som pension eller løn.

Når man slår sig ned i Danmark, får man som EU-borger automatisk et gult sundhedskort. Tilmeldingen til folkeregistret giver adgang til en række kommunale ydelser som for eksempel hjemmehjælp.

Men egentlig er det landet, hvor den herboende EU-borger får sin løn eller pension fra, der bør betale for de sundhedsudgifter, kommunen har i forbindelse med borgeren. Det siger EU-lovgivningen. Kommunerne har siden 2007 haft ret til at søge refusion for disse borgere, men det er der bare ikke ret mange, der gør, måske fordi de ikke er klar over det. Aabenraa Kommune begyndte også først på det i 2011 i kraft af Lise Christensens viden og engagement.

45 pensionister

Det er nemlig ikke noget, der sker af sig selv. Tværtimod har det været et detektivarbejde for Lise Christensen og kollegerne i EU-sygesikring i Bov at finde frem til 45 pensionister, der bor i Aabenraa Kommune og modtager pension fra et EU-land.

– Jeg har gennemgået alle de leveattester, vi har i kommunen. Det er den eneste måde, vi kan finde pensionister på, forklarer Lise Christensen.

Som pensionist skal man hvert år have underskrevet en leveattest for at få udbetalt sin pension. Når EU-pensionisterne er udpeget, går endnu et detektivarbejde i gang med at finde ud af, hvilke sundhedsydelser de har modtaget. Det er altså indtil videre resulteret i ydelser for en lille mio. kroner. Og det anser Lise Christensen for at være toppen af isbjerget.

– Jeg håber i hvert fald, at det her kun er begyndelsen. Mange af de herboende EU-borgere er oppe i årene. Hvis bare to kommer på plejehjem, kan det give lige så meget i refusion, som vi har fået indtil nu. En plejehjemsplads koster kommunen ca. 400.000 kroner om året, siger Lise Christensen og pointerer, at den hidtidige refusion kun er hentet for tre af de områder, vi kan kræve refusion på, og at hun ikke er begyndt at gennemgå lønmodtagerne endnu.

Med denne tilgang til sit arbejde beskriver Lise Christensen selv to af sine væsentligste egenskaber. Stædighed og retfærdighedssans.

– Aabenraa Kommune er den første i Region Syddanmark, der gør brug af muligheden for EU-refusion. Jeg gik i gang med det, fordi jeg mener, at når vi har ret til refusion, skal vi også have det. Også selv om det er besværligt.

– Jeg gør det gerne, for når jeg brænder for noget, giver jeg ikke op. Jeg synes, det er dejligt, at Aabenraa Kommune kan gå foran på det her område. Og når det så viser sig, at det lykkes, og pengene kommer ind på kontoen – ja det er jo det mest fantastiske!

Aabenraa Kommune er i øjeblikket i gang med at hjælpe Varde, Sønderborg og Tønder kommuner i gang med EU-refusionsarbejdet.

Fakta

Nogle af de områder, hvor kommunerne kan kræve refusion:

- hjemmehjælp
- aflastning
- socialpædagogisk bistand
- genoptræning
- stofmisbrugsbehandling
- hjælpemidler
- sygeplejeartikler

Hans Harald Hansen (nr. to fra højre) var Aabenraa Kommunes repræsentant, da grænsevandløbet blev synet sidst i oktober. Til højre Gerald Gentele fra den tyske Kreis Scleswig-Flensburg. Til venstre fire repræsentanter fra det tyske landvindingslaug, én med et kort over et grænsevandløb i hænderne.
Foto: Aabenraa Kommune

Grænsevandløb samler kolleger

Det er en 90 år gammel tradition, der lever videre, når biolog Hans Harald Hansen tre gange om året sammen med tyske kolleger syner det vandløb, der danner grænsen mellem Tyskland og Danmark.

Af: Dorthe Lindahl

Siden 1922 har de lokale vandløbsmyndigheder langs grænsen samarbejdet om at syne det vandløb, der udgør den dansk-tyske grænse, efter fælles retningslinjer. Det år fastlagde man nemlig »Overenskomst vedrørende ordningen af vandløbs- og digeforholdene ved den dansk-tyske grænse« med en dansk-tysk kommission som øverste myndighed.

Mindst tre gange om året mødes de lokale danske og tyske vandløbsmyndigheder derfor for at holde øje med, om vandløbet på grænsen er i ordentlig stand. De sidste seks år har biolog Hans Harald Hansen fra Miljø & Natur været Aabenraa Kommunes deltager i synet.

– I august og september bliver vandløbene vedligeholdt, og man klipper vandplanterne, så vandet løber bedre. Når vedligeholdelsen er afsluttet, er det fast tradition, at vi foretager syn af grænsevandløbet. Det sidste syn holdes den sidste fredag i oktober, fortæller han.

Samarbejdet om at syne grænsevandløbet har ændret sig i løbet af de 90 år:

– Tidligere gik man på hver sin side af vandløbet og talte sammen på tværs af grænsen. Nu mødes vi og følges rundt på synet på begge sider af vandløbet og snakker med hinanden, om der er nogle problemer, der skal løses, fortæller Hans Harald Hansen.

Også selve vedligeholdelsen af vandløbet foregår på pragmatisk vis. Det er de danske kommuner og tyske »kreise«, der som vandløbsmyndigheder har ansvaret for at vedligeholde vandløbene langs grænsen. For Aabenraa Kommunes vedkommende er det i øjeblikket Entreprenørgården, der udfører det praktiske arbejde.

– Vandløbet er delt op i mindre bidder på tværs, så de danske og tyske entreprenører arbejder på tværs af grænsen for at vedligeholde de enkelte dele af vandløbet, forklarer Hans Harald Hansen.

To traditioner mødes

Mødet mellem to vidt forskellige forvaltningstraditioner er for Hans Harald Hansen en del af oplevelsen ved det fælles syn. Hvor man fra dansk side deltager en eller to personer, deltager både landmænd fra landvindingslag, styrelse og »kreis« fra tysk side.

Dialogen foregår primært på tysk, som Hans Harald Hansen taler og forstår.

– Dialogen flyder bedst, når vi taler det sprog, som de fleste deltagere behersker. Indimellem slår nogle over på plattysk, hvor jeg forstår sammenhængen, men kun selv kan sige enkelte ord.

Han oplever det som særdeles givende at arbejde sammen med tyske fagfæller.

– De arbejder grundigt og er meget fagligt kompetente. Vi har også fornøjelse af hinanden udover de fælles vandløbssyn og trækker på hinanden på tværs af grænsen og giver hinanden faglig sparring. Vi arrangerer også ekskursioner og holder faglige indlæg for hinanden, fortæller han.

Sammen er vi fantastiske

Det er lysten til at lære af hinanden, inspirere og selv lade sig inspirere, der driver værket, når Autismecenter Syd samarbejder med tyske fagkolleger om at skabe de bedst mulige rammer for mennesker med autisme. Samtidig inspirerer samarbejdet Autismecenter Syd til at være proaktiv i den øgede konkurrence mellem kommunerne.

Af: Dorthe Lindahl

Igennem en årrække har Autismecenter Syd opbygget et netværk af fagkolleger rundt om i Tyskland, som er kilde til både gensidig inspiration og undren. Det hjælper Autismecenter Syd til at stille skarpt på egne metoder, der er forankret i den danske tradition for, hvordan man arbejder med mennesker med autisme.

Kimen til samarbejdet blev lagt sidst i 1980'erne, da centerleder Erik Høst Madsen startede et samarbejde med en tysk kollega. Siden da har samarbejdet forgrenet sig til adskillige dele af Tyskland dog med Lebenshilfe i Flensborg som den primære samarbejdspartner. Ligesom Autismecenter Syd driver Lebenshilfe bosteder og værksteder for mennesker med autisme.

– Tankegangen bag samarbejdet er: »Jeg er god, du er god, sammen er vi fantastiske«. I Danmark har vi en tendens til at tro, at vi er de bedste, og så ser vi ikke, at andre også laver noget godt. Men når vi samarbejder med vores tyske kolleger, så får vi de spørgsmål, vi ikke kan stille os selv, fordi vi ikke kan se os selv udefra, forklarer Erik Høst Madsen.

Pædagog og fagkoordinator Tina Sørensen, deler ud af Autismecenter Syds erfaringer til tyske fagkolleger, forældre og pårørende. Med tilbage får hun inspiration til at stille skarpt på egne metoder i boenheden Rhedersborg og resten af Autismecenter Syd. Foto: Karin Riggelsen

Hun arbejder med hjertet

Tina Sørensen er en af de medarbejdere i Autismecenter Syd, som centerleder Erik Høst Madsen har givet stafetten videre til. I to år har hun været med til at holde foredrag i Tyskland om den danske tilgang til arbejdet med mennesker med autisme.

Af: Dorthe Lindahl

For Tina Sørensen, der er pædagog og fagkoordinator i Autismecenter Syd, giver det grænseoverskridende samarbejde særdeles god mening.

– Jeg viderebringer det menneskesyn, at vi skal være lige så ivrige efter at forstå mennesker med autisme, som de er for at lade os forstå, hvad de ønsker at kommunikere. For mig er tilgangen, at man skal tænke med hovedet og arbejde med hjertet, forklarer hun.

– I starten af et foredrag spørger jeg for eksempel, hvordan folk gerne selv vil tages imod, når de kommer ind i et rum. På den måde kan jeg åbne op for en refleksion om, hvordan vi gerne vil behandle mennesker med autisme. Og så er der åbnet op for læring og udvikling, fortæller Tina Sørensen, der holder foredrag for både tyske fagkolleger og forældre og pårørende.

– Jeg kommer også med den vinkel, at vi skal huske, at det er forældre og pårørende, der er eksperter i deres børn. Vi fagpersoner er eksperter i autisme. Og kun hvis vi går sammen, flytter vi noget for borgerne.

Tina Sørensen sætter også pris på at få besøg af tyske studerende på Autismecenter Syd:

– Det er, når man begynder at undre sig over ting, at man flytter mennesker. Derfor er det berigende at få mennesker ind i sit hus, der spørger ind til, hvorfor vi gør tingene, som vi gør.

Kommunikerer med billeder

At deltagerne i foredrag og besøg ikke nødvendigvis forstår hinandens sprog, oplever hun ikke som en barriere.

Og netop det at blive bevidst om, hvad man selv ved og ikke mindst det, man ikke ved, er en del af formålet med samarbejdet. Lidt forenklet sagt er autismecentrets tyske kolleger rigtig gode til at skabe produktivitet i værkstederne og finde frem til, hvad der skal laves i værkstederne og hvordan. Til gengæld er Autismecenter Syd længere med det individuelle tilbud og arbejdet med borgerens selvbestemmelsesret og arbejdet med udadrettet og selvskadende adfærd.

Vil udvikle samarbejde og tilbud

Erfaringsudvekslingen sker blandt andet gennem foredrag, rækker af temaaftner og gensidige besøg af studerende. Men for Autismecenter Syd er der også perspektiver i samarbejdet ud over det enkelte foredrag og møde.

– Vi tror på, at vi kan udvikle og formalisere samarbejdet med vores tyske partnere. Det skal være med til at gøre os skarpe på den konkurrencesituation, vi står i, hvor 80% af Autismecenter Syds brugere kommer fra andre kommuner end Aabenraa, forklarer Mogens Conradsen, der er institutionskonsulent i Autismecenter Syd.

– Vi vil gerne overleve og på længere sigt udvikle vores tilbud på tværs af kommune- og landegrænser.

Et af de første skridt i formaliseringen af samarbejdet er at udbrede foredragsaktiviteten fra primært at blive varetaget af Erik Høst Madsen til også at involvere en række medarbejdere.

Fakta

Autismecenter Syd har bo- og værkstedstilbud for borgere inden for det autistiske spektrum. De to boenheder Rhedersborg og Skovbo ligger i Rødekro. Det samme gør Skovbogård, der er et beskyttet værksted. Autismecenter Syd driver desuden Fristedet Bov og Søvænget i Rødekro, der støtter borgere i eget hjem efter behov. Afdelingen på Søstvej i Aabenraa tilbyder entreprenørydelser.

Autismecenter Syds kursusafdeling tilbyder kurser og foredrag om emner inden for autismeområdet.

– Det handler slet ikke om sproget. Vi hjælper hinanden med at forstå. Og så er det godt at bruge billeder, for det husker folk. Og så kommer folk jo, fordi de er interesserede i emnet, forklarer Tina Sørensen.

Efter første foredrag i Tyskland gik hun i gang med at lære tysk ud over, hvad hun allerede kunne til husbehov.

– Det er jo i virkeligheden et helt fagsprog, man skal lære på tysk. Sammen med mine tyske kolleger har vi brug for at skabe en fælles forståelse for, hvad vi lægger i begreberne. For det er ikke nødvendigvis det samme, som den direkte oversættelse af ordene, forklarer hun.

For Tina Sørensen er samarbejdet med de tyske kolleger blevet så godt, at det er helt naturligt at ringe til hinanden, hvis der er et problem, man gerne vil vende, eller studerende man gerne vil sende på besøg i nabolandet.

Henrik Hasling var først grænsependler på cykel, fordi han arbejdede i Bov. Men da hans arbejdsplads blev flyttet til Aabenraa, måtte han købe en bil. Foto: Poul F. Skøtt

Over grænsen på job

Hver dag krydser ca. 3.200 personer den dansk-tyske grænse for at gå på arbejde i Aabenraa Kommune. Simon Jessen og Henrik Hasling er to af dem.

Af: Rie Nielsen
og Christiane Friis-Madsen
(erhvervspraktikant)

Når 28-årige Simon Jessen kører sin faste aftenrute i Kliplev som hjemmehjælper, er han ikke alene klædt på til jobbet, han iører sig også et andet sprog end modersmålet.

Simon Jessen er nemlig tysker og uddannet »examinierter Altenpfleger«, hvilket svarer til social- og sundhedsassistent. Han bor i Slesvig og er fastansat i Hjemmeplejen Syd i Aabenraa Kommune med mødested i Bov, hvorfra han kører ud til de ældre i Kliplev og omegn.

Han begyndte at arbejde i Danmark i 2008, da der manglede folk i ældreplejen. Han blev ansat i Fredericia. Men da jobbet i Bov blev en mulighed, tog han det i stedet, for det kan han passe fra sin bopæl i Tyskland. Det tager ca. 35 minutter at køre på arbejde.

– Der mangler virkelig folk i ældreplejen i Tyskland. Men jeg vil hellere arbejde i Danmark, for der er ikke så gode forhold i Tyskland, som der er her, fastslår Simon Jessen.

Med det hentyder han til forholdene både for de ansatte og for de ældre.

– Arbejdsmiljøet i Danmark er meget bedre end i Tyskland. I Tyskland er der ikke nær så mange hjælpemidler, hverken til medarbejderne eller de ældre, så arbejdet slider hårdere. Derfor er det begrænset, hvor længe man kan arbejde på området i Tyskland, før man bliver opslidt. At arbejde i ældreplejen har også højere status i Danmark. Og så er lønnen bedre, forklarer Simon Jessen.

Han er ikke i tvivl om, at det er ældrepleje, han vil arbejde med.

– Jeg kan godt lide at være sammen med ældre, og de kan gode lide mig. Og jeg synes, det er hyggeligere end for eksempel at arbejde på et sygehus, for her kan jeg bygge et rigtigt forhold op til borgeren, påpeger Simon Jessen.

Han har altså ingen planer om at ændre sin tilværelse som grænsependler foreløbig.

Først cykel – så BMW

Det har Henrik Hasling heller ikke. Han er civilingeniør og ansat i Vej & Park.

Hver dag forlader han hjemmet i Hafendamm i det centrale Flensborg i sin BMW og krydser grænsen for at nå frem til kontoret på rådhuset i Aabenraa.

Henrik Hasling bor i Tyskland, fordi hans hustru, som også er dansk, fik arbejde som »Geschäftsführerin«, eller virksomhedsleder, i den tyske afdeling af det firma, hun er ansat i. Det betød, at først hun, senere Henrik Hasling flyttede fra Aalborg til Flensborg i 2009. Han flyttede, da han havde fået job i Vej & Park, som dengang lå i Bov.

– Så de første år cyklede jeg på arbejde. Det var først, da Vej & Park flyttede til Aabenraa, jeg fik behov for en bil, smiler han og fortsætter:

– Jeg er glad for at bo i Tyskland og kunne ikke forestille mig at flytte. Så længe min kone har arbejde i Flensborg, bliver vi boende. Og man kan sagtens være dansker, selv om man bor i Tyskland. Tyskerne er også tålmodige, når jeg skal formulere mig på tysk for eksempel hos en mekaniker eller i en butik.

Han fremhæver kulturlivet i Flensborg som uden sidestykke til de større byer i Sønderjylland. Og så er både biler, husleje og daglige indkøb billigere end i Danmark.

– Men skatteteknisk er der ingen fordele. Jeg betaler fuld skat i Danmark. Til gengæld slipper jeg for tysk bureaukrati, som virkelig kan være svært for en dansker, påpeger Henrik Hasling og konkluderer:

– Til hverdag føles det at være grænsependler som at bo i Randers og arbejde i Aarhus.

Fakta

Ifølge Region Sønderjylland-Schleswig var der i 2010 3.200 grænsependlere med arbejde på både private og offentlige arbejdspladser geografisk beliggende i Aabenraa Kommune.

Anne-Mette Hagen Jensen (tv.), Mai-Britt Moldt, Gitte Tarp og resten af Familie og Ungecentret er kommet igennem store forandringer med fusion og flytning med trivslen i god behold. Foto: Poul F. Skøtt

Familie og Ungecentret har skruet op for trivselsknappen

Tillid, opmærksomhed på hinanden og respekt for forskellighed. Det er nogle af de kendetegn, der bliver fremhævet, når to medarbejdere og lederen beskriver Familie og Ungecentret som arbejdsplads. Det afspejler sig i trivselsundersøgelsen, hvor Familie og Ungecentret scorer højt.

Af: Dorthe Lindahl

De seneste år har været fyldt med forandringer for medarbejderne i Familie og Ungecentret. For knap to år siden fusionerede centret fra to adskilte enheder til én ny fælles arbejdsplads. Siden er Familie og Ungecentret flyttet fra tre matrikler til en fælles adresse i Aabenraa.

Ser man på efterårets trivselsundersøgelse, er Familie og Ungecentret kommet igennem forandringsprocessen med trivslen i god behold. Samlet set scorer arbejdspladsen 6,0 i undersøgelsen.

– Trivselsrapporten ser rigtig flot ud. Men der er selvfølgelig nogle ting, vi skal snakke om først i ledelsen og så med medarbejderne i samarbejde med vores MED-udvalg. Medarbejderne har oplevet mange forandringer, så det har ikke kun været lyserødt, understreger leder Anne-Mette Hagen Jensen.

Stor social kapital

Flot ser det også ud, når medarbejderne vurderer, om der er tillid mellem ledere og medarbejdere, om tingene går retfærdigt til på arbejdspladsen og evnen til at samarbejde om det, det hele handler om: at give borgerne ydelser af høj kvalitet. Alt det udgør til sammen arbejdspladsens sociale kapital. Familie og Ungecentret scorer 86,4 på samarbejdsbarometeret og 86,6, når det gælder tillid og retfærdighed.

Familie og Ungecentret arbejder bevidst med trivslen. Blandt andet laver man jævnligt korte trivselsrunder blandt deltagerne, når der er møder. Alle medarbejdere er også med i fælles fora, så alle får sparring. Det er en støtte til familiekonsulenter og andre medarbejdere, der arbejder meget alene.

– Samtidig er vi som ledere så tæt på medarbejderne, at vi fanger det, hvis en medarbejder for eksempel har brug for mere tid til at forberede sig for at yde en god indsats hos en familie, forklarer Anne-Mette Hagen Jensen.

Tillid begge veje

Tillid er også en af de ting, som de tre fremhæver som vigtigt for trivslen.

– Jeg oplever, at vi bliver hørt som medarbejdere, og at ledelsen har tillid til os. Under fusionen har vi været med fra starten, og det betyder, at man gør det nye til ens eget og engagerer sig, forklarer sekretær Gitte Tarp.

– Tilliden opstår, når man gør sig nogle erfaringer med at samarbejde om et fælles projekt og bliver trygge ved hinanden, siger familiebehandler Mai-Britt Moldt, der også er tillidsrepræsentant.

– Som leder er det vigtigt at have tillid til, at jeg får det at vide, hvis noget ikke er i orden. Jeg kan ikke være en god leder, hvis ikke jeg får input fra mine medarbejdere. Og så skal vi som ledelse lytte og tage hånd om de ting, medarbejderne kommer med, forklarer Anne-Mette Hagen Jensen.

Hele mennesker

De fremhæver også opmærksomheden på hinanden og det at se hinanden som hele mennesker med forskelligheder som noget, der er med til at gøre Familie og Ungecenteret til en god arbejdsplads.

– Vi spørger til hinanden og mener det, når vi gør det. Det er vigtigt, at vi alle har nogen på arbejdspladsen, vi er trygge ved, forklarer Mai-Britt Moldt.

– Vi vil gerne have forståelse for, hvorfor vores kolleger er, som de er. Og vi er opmærksomme på, om der kan være nogle ting derhjemme, det er godt for os som kolleger at kende til, fortæller Gitte Tarp.

Fakta

To temadage i foråret følger op på trivselsundersøgelsen:

- Fra resultater til handling
- Best practice

Læs mere om temadagene på Medarbejderportalen under menuen Arbejdsmiljø/Trivselsundersøgelser

Ole Venzel Nielsen ser på lys- og elinstallationer i Børnehuset Bakkebo sammen med lederen Kirsten Kaack Johansen. Foto: Karin Riggelsen

Han hjælper os med at holde på varmen

Ole Venzel Nielsen er ansat som kommunens »flyvende varmemester«, der skal holde øje med energiforbruget i de ca. 260 bygninger.

Af: Rie Nielsen

Når der bliver brugt store mængder vand i en skole midt om natten, når varmen fosser ud til gråspurvene i plejehjemmets have, eller når en børnehave har et højt strømforbrug i weekenden, får det Ole Venzel Nielsens alarmklokker til at ringe.

Han er Aabenraa Kommunes nyansatte »flyvende varmemester«. Og hans job er at holde øje med, at der ikke bliver brugt for meget energi i kommunens ca. 260 forskellige bygninger fra skoler, børnehaver og plejehjem til rådhuset, garager og depoter.

– Jeg har fået at vide, at jeg skal tjene min egen løn hjem i energioptimering, fortæller Ole Venzel Nielsen med et smil og tilføjer:

– Det skulle der være god mulighed for, da der gennem de næste år er nok at tage fat på, og derefter skal systemet vedligeholdes. Og med den udvikling, der er inden for området, vil der også i fremtiden være nok at se til.

3.500 målere

Ole Venzel Nielsen er først uddannet elektriker, siden sikringstekniker hos BaneDanmark, hvorfra han kom til Aabenraa Kommune. Her har han fået til opgave via it-systemet EnergyKey at overvåge samtlige ca. 3.500 vand-, varme-, el- og gasmålere i kommunen.

Han får alarmer, når noget opstår akut som for eksempel et sprængt vandrør, men ved at dykke ned i tallene kan han også konstatere, hvis der er unormalt store forbrug på enkelte målestationer. Det kan for eksempel ske, hvis et toilet løber. Når han opdager den slags, kontakter Ole Venzel Nielsen institutionen.

Men man kan også ringe efter den flyvende varmemester, hvis man som leder eller energiansvarlig i en af kommunens bygninger ønsker råd og vejledning om et konkret problem. Det gjorde lederen af Børnehuset Bakkebo Kirsten Kaack Johansen. I børnehuset er der installeret en form for intelligent lys, der tænder og slukker alt efter, hvor mørkt der er i rummet, og om der er personer i rummet eller ej.

– Vi oplever, at lyset er tændt stort set hele tiden. Det slukker ikke, som det skal, og det er jo spild af energi, begrunder daginstitutionslederen sin henvendelse til varmemesteren.

Natligt elforbrug

På stedet i børnehuset kunne Ole Venzel Nielsen hurtigt konstatere, at der sandsynligvis er noget galt med indstillingen af de sensorer, der opfatter lysstyrke og aktivitet i rummet. Han tog et billede af installationerne med sin mobiltelefon med henblik på at finde oplysninger om netop denne type installation på nettet, så han kan vende tilbage og indstille det rigtigt.

Og da han vidste, at han skulle ud i Børnehuset Bakkebo, havde han på forhånd gået husets målinger igennem.

– Jeg kunne se, at der er et unaturligt forbrug af el sent om aftenen, så jeg havde en formodning om, at ventilationsanlægget kører, selv om der ikke er nogen i børnehuset, forklarer Ole Venzel Nielsen.

Det fik han bekræftet ved besøget, og han og Kirsten Kaack Johansen fik en snak om, hvad der skal til, så man både kan få tørret børnenes krybber og spare på elregningen.

Fakta

Varmemesteren kontrollerer og vejleder. Han udbedrer ikke skader, med mindre der er tale om småting.

Farvel Aabenraa – goddag Udbetaling Danmark

I disse måneder skifter 19 medarbejdere fra Borgerservice og Ydelseskontoret arbejdsplads fra Aabenraa Kommune til Udbetaling Danmarks center i Haderslev.

Af: Dorthe Lindahl

Camilla S. Jensen.
Foto: Poul F. Skøtt

Tidspunktet til et jobskifte var helt rigtigt for Camilla S. Jensen, der startede sit kommunale arbejdsliv som kontorelev i Rødekro Kommune for 14 år siden. Derfor overvejede hun seriøst tanken, da hun hørte om muligheden for at blive en del af den nye myndighed Udbetaling Danmark.

– Jeg tyggede på ideen og tænkte, »Nu er det nu«. Derfor besluttede jeg at sige ja tak til at flytte med til Udbetaling Danmark, fortæller Camilla S. Jensen, der siden 2007 har været sagsbehandler på Ydelseskontoret.

Den 25. oktober startede hun sit nye job som fagcoach på barselsdagpengeområdet og skal være med til at undervise nye kolleger, der ikke tidligere har arbejdet med barselsdagpenge. Undervisningserfaringen har hun med i bagagen fra Aabenraa Kommune, hvor hun har undervist i ESDH-systemet Acadre.

– Jeg kan godt lide, at der sker noget, og at der er afveksling i opgaverne. Derfor glæder jeg mig til rollen som fagcoach, fortæller Camilla S. Jensen forud for jobskiftet.

Hun glædede sig til gengæld ikke til at skulle sige farvel til sine kolleger i Ydelseskontoret.

– Det bliver super vemodigt. Men det gør det lettere, at det er mig selv, der har truffet beslutningen. Jeg har jordens bedste kolleger, men det er ikke det, der skal holde mig tilbage fra at prøve noget nyt, forklarer hun.

– Det bliver også super godt at være med til at bygge noget nyt op. Og hvis man selv kommer med en god indstilling, så bliver det også godt.

Mavefornemmelsen er helt rigtig

Borgerservice i Aabenraa er arbejdsplads for Isabelle Jørgensen nogle måneder endnu, inden hun til marts næste år flytter til Udbetaling Danmark. Tankerne om, hvordan det bliver at begynde på den nye arbejdsplads, fylder ikke så meget endnu, men mavefornemmelsen er helt rigtig.

»Jeg skal bare med«, var hendes første tanke, da hun hørte om muligheden for et job i Udbetaling Danmark.

– Jeg var med det samme sikker på, at det var noget for mig. Det er den vej, udviklingen går, og mange opgaver forsvinder fra Borgerservice. Og så bliver det fedt at være med til at starte noget nyt op, fortæller hun.

Boligstøtte bliver ligesom i Aabenraa Isabelle Jørgensens fagområde i Udbetaling Danmark.

– Jeg skal tage mig af de sager, der nemt og hurtigt kan ordnes over telefonen, når borgerne henvender sig. I Borgerservice arbejder jeg skiftevis en uge i front med borgerbetjening og en uge i baglandet, hvor jeg laver sagsbehandling, fortæller hun.

Isabelle Jørgensen blev i 2011 udlært assistent og fik så et vikariat i Borgerservice. Siden april 2011 har hun været fastansat.

– Jeg kommer virkelig til at savne mine kolleger. Men jeg glæder mig også som et lille barn til det nye. Jeg tager mit gå-på-mod med og vil gøre mit til at hjælpe mine nye kolleger, der måske ikke selv har valgt at skifte arbejdsplads.

Isabelle Jørgensen
Foto: Poul F. Skøtt

Ny administrativ organisation

Aabenraa Kommune får den 1. marts 2013 en ny administrativ organisation, der reducerer antallet af direktører fra syv til fem inklusiv kommunaldirektøren.

Sundhed & Omsorg og Børn & Skole fortsætter uændret. Teknik & Miljø samt Kultur & Fritid bliver lagt ind under én direktør. Staben, Jobcentret og Borgerservice får samme direktør, som samtidig bliver vicekommunaldirektør.

Aabne linjer har spurgt kommunaldirektør Niels Johannesen:

Hvad er meningen med den nye organisation – er det en ren spareøvelse?

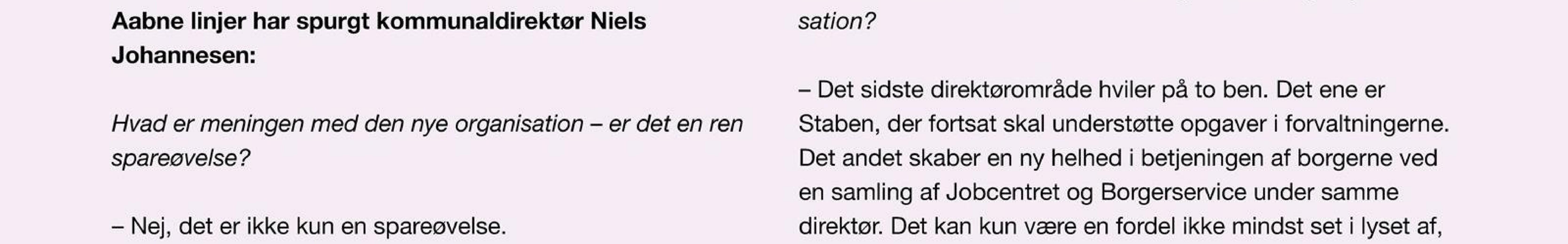
– Nej, det er ikke kun en spareøvelse.

– Vi nedbringer antallet af direktører, og dermed reducerer vi kommunens udgifter på lønbudgettet, hvilket er positivt. Men meningen er først og fremmest, at vi får en organisation, der deler områderne ind på en mere passende måde.

– Vi får tre store områder, der tager sig af borgerne på hver deres måde. Sundhed & Omsorg tager sig af serviceydelser til voksne. Børn & Skole står for at servicere børnene og de unge. Den nye forvaltning med fokus på udvikling og vækst møder borgerne, når de har fri, eller når de driver virksomhed. Det bør kunne skabe en bedre helhed i betjeningen af borgerne.

Hvad med det sidste direktørområde – hvordan passer det ind i billedet af en mere enkel og overskuelig organisation?

– Det sidste direktørområde hviler på to ben. Det ene er Staben, der fortsat skal understøtte opgaver i forvaltningerne. Det andet skaber en ny helhed i betjeningen af borgerne ved en samling af Jobcentret og Borgerservice under samme direktør. Det kan kun være en fordel ikke mindst set i lyset af, at vi i nærmeste fremtid skal møde borgerne med mere selvbetjening og digitalisering.

Jubilæum

Jubilæum januar til marts 2013

25 års jubilæer

Jette Lisbjerg
Social- og sundhedshjælper,
Hjemmeplejen Bov
01.01.1988

Ulla Lund
Assistent, Børnehaven Solsikken
01.01.1988

Charlotte Steenfeldt Rasmussen
Administrativ koordinator,
Visitation & Rehabilitering
08.01.1988

Christine Jakobine Erlang
Social- og sundhedshjælper,
Hjemmeplejen Syd
25.01.1988

Jessie Anette Schmidt
Social- og sundhedshjælper,
Hjemmeplejen Syd
25.01.1988

Solveig Helgren Sørensen
Hjemmehjælper,
Hjemmeplejen Tinglev
25.01.1988

Inga Merete Lykke
Pædagogmedhjælper,
Stubbæk Børnehave Stubben
29.01.1988

Lone Frandsen
Teknisk servicemedarbejder,
Bov Svømmehal
01.02.1988

Rita Brix
Pædagogmedhjælper,
Børnehaven Bakkehuset
01.02.1988

Ulla Nygaard Jensen
Sygeplejerske,
Sygeplejen Bov
01.02.1988

Jytte Brandenborg Kristensen
Sygehjælper,
Hjemmeplejen Tinglev
19.02.1988

Edith Marianne Nielsen
Sygehjælper,
Birkelund Plejecenter
01.03.1988

Kirsten Torp Lorenzen
Teknisk servicemedarbejder,
Tinglev Skole
07.03.1988

Karin Jacobsen
Dagplejer, Hovslund Børneunivers
21.03.1988

Hvis du ikke ønsker, at dit jubilæum bliver nævnt i personalebladet, så kontakt Sekretariat & Udvikling på e-mail: kommunikation@aabenraa.dk

Gæt navnet på en arbejdsplads i Aabenraa Kommune og vind en præmie. Du finder navnet på arbejdspladsen ved at løse rebussen herunder. Vi trækker lod om to flasker rødvin blandt de rigtige løsninger. Send din løsning til Sekretariat & Udvikling på e-mail: kommunikation@aabenraa.dk senest den 15. februar 2013.

Grafik: Jesper Bo Bojesen

Her er lidt ekstra hjælp til at gætte navnet på arbejdspladsen: Man kan sidde på vores navn. Vores arbejdsdag er leg fyldt med bevægelse. Vi har en søsterafdeling i samme by.

Vinder af rebuskonkurrencen i Aabne linjer nr. 19

Redaktionen modtog 49 svar i rebuskonkurrencen i Aabne linjer nr. 19. Vi har trukket lod blandt svarene, og vinderen af to flasker rødvin blev Yvonne Callesen, der er afdelingsleder i Borgerservice. Løsningen var Hjernecenter Syd.

Sundhedscoach hjælper med bedre sundhedsvaner

Mangler du et skub til at komme i gang med nye kostvaner, mere motion eller mindre stress? Så book en sundhedscoach gennem sundhedsordningen.

Samtalen med sundhedscoachen tager udgangspunkt i dig, og du får råd til, hvordan du forbedrer din livsstil og får mere sundhed ind i hverdagen. Coachingen kan kombineres med fysioterapi eller anden behandling i sundhedsordningen.

Book en tid på www.sundportal.com eller ring til PreviaSundheds callcenter på 7020 3461.

Du kan læse mere om sundhedscoaching på Medarbejderportalen under menuen Arbejdsmiljø/Sundhedsordning.

Book løbetræning, zumba, rygestop og andre aktiviteter til din arbejdsplads

Din arbejdsplads kan booke en lang række fælles aktiviteter i sundhedsordningen lige fra løbe-, ryg- og coretræning til rygestopkurser og tema-aktiviteter om kost, motion og livsstil og »Kroppen på job«.

Nogle af aktiviteterne kan foregå i arbejdstiden, andre skal ligge uden for arbejdstiden.

Læs mere om aktiviteterne på Medarbejderportalen under menuen Arbejdsmiljø/Sundhedsordning. Det er også via Medarbejderportalen, at arbejdspladsen booker aktiviteter.

Pia Lenbroch (tv.), Susan Petersen og Elena Damm passer BaneGården i Julehjertebyen i weekenderne op mod jul.
Foto: Karin Riggelsen

Det gør godt at gøre godt

I weekenderne op til jul er det tre kolleger fra Børnehaven Spiretoppen, der står bag disken i BaneGården i Julehjertebyen på Storetorv i Aabenraa. I arbejdstiden bruger de tankerne bag »Et hjerte for alle« til at lære børnene, at man godt kan give uden at få noget igen.

Af: Dorthe Lindahl

For de tre kolleger fra Børnehaven Spiretoppen på Høje Kolstrup er det glæden ved at gøre noget godt for andre mennesker, der tiltaler ved foreningen »Et hjerte for alle«. Samtidig betyder det noget for dem, at projektet ikke er kommercielt. For femte år i træk samler foreningen ind til familier og enlige i Aabenraa Kommune, der trænger til lidt hjælp til at holde en god jul.

Elena Damm var den første af de tre, der for fire år siden hørte om projektet og i første omgang fik sin kollega Susan Petersen med på ideen om det frivillige arbejde. Siden har en tredje kollega, Pia Lenbroch, også meldt sig som frivillig.

– Det er godt at gøre noget for sin egen by og for andre mennesker, og for os kolleger er det blevet en måde at holde jul på. Vi møder mange mennesker fra hele landet i Julehjertebyen, og vi vil gerne være med til at sætte Aabenraa på landkortet og vise, at vi har et værdifuldt frivilligt projekt, forklarer Elena Damm.

I Julehjertebyen holder de tre kolleger til i en miniudgave af kunstbutikken BaneGården. Her sælger de hjemmestrik, julepynt og andet håndarbejde, som flittige frivillige har lavet. Omsætningen går ubeskåret til »Et Hjerte for alle«.

– Når folk besøger Julehjertebyen, fortæller vi dem om projektet, og vi oplever, at projektet vokser år for år. Det gør godt at gøre noget godt for andre, og for mig er projektet med til, at man får øjnene op for nogle andre værdier, fortæller Susan Petersen.

Sammen med Elena Damm er hun også med i planlægningen bag »Et hjerte for alle«. De lægger blandt andet vagtplanen for de frivillige, der passer BaneGården i løbet af ugen.

Den tredje kollega fra Børnehaven Spiretoppen, Pia Lenbroch, har været med i to sæsoner:

– Jeg kan godt lide konceptet med at være med til at give andre en god december. Det er en glæde i sig selv at være med, og når man har et varmt hjerte, vil man gerne give noget videre til andre, forklarer hun.

Børnene maler og spiller teater

I arbejdstiden bruger de tre kolleger tankerne bag »Et hjerte for alle« som led i det pædagogiske arbejde med børnehavebørnene.

– Vi bruger projektet i børnenes læreplaner og i arbejdet med at lære børnene, at man godt kan give noget uden at få noget igen, forklarer Pia Lenbroch.

– Det første år lavede børnene malerier og andre kreative ting, som blev doneret til Julehjertebyen og solgt i BaneGården. De sidste to år har vi haft et kræmmermarked i børnehaven, hvor tingene er blevet solgt og pengene givet til »Et hjerte for alle«, fortæller Elena Damm.

I år spiller børnehavebørnene som noget nyt også teater på Storetorv to gange i løbet af december.